कङ्कवर्हिणवासोभिर्व्वलं व्यधमदर्ज्जुनः । तद्बलं भरतश्रेष्ठ सवाजिद्विपमानवं । ५८२५
पाकशासनिरायत्तः पार्थः सन्निजघान ह ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथबधपर्व्वणि भीमकर्णयुद्धे एकोनचत्वारिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३९ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अहन्यहनि मे दीप्तं यशः पतति सञ्जय । हता मे बहवो योधा मन्ये कालस्य पर्य्ययं ।
धनञ्जयः सुसंक्रुद्धः प्रविष्टो मामकं बलं । रक्षितं द्रौणिकर्णाभ्यामप्रवेश्यं सुरैरपि ।
ताभ्यामूर्ज्जितवीर्य्याभ्यामाप्यायितपराक्रमः । सहितः कृष्णभीमाभ्यां शिनीनामृषभेण च ।
तदा प्रभृति मां शोको दहत्यग्निरिवाशयं । ग्रस्तानिव प्रपश्यामि भूमिपालान् ससैन्धवान् । ५८२०
अप्रियं सुमहत्कृत्वा सिन्धुराजः किरीटिनः । चक्षुर्व्विषयमापन्नः कथं जीवितमाप्नुयात् ।
अनुमानाच्च पश्यामि नास्ति सञ्जय सैन्धवः । युद्धन्तु तद्यथावृत्तं तन्ममाचक्ष्व तत्त्वतः ।
यच्च विक्षोभ्य महतीं सेनामालोड्य चासकृत् । एकः प्रविष्टः संक्रुद्धो नलिनीमिव कुञ्जरः ।
तस्य मे वृष्णिवीरस्य ब्रूहि युद्धं यथातथं । धनञ्जयार्थे यत्तस्य कुशलो ह्यसि सञ्जय ।

॥ सञ्जय उवाच ॥ तथातु वैकर्त्तनपीडितं तं भीमम्प्रयान्तं पुरुषप्रवीरं । समीक्ष्य राजन्नरवीरमध्ये शिनिप्रवीरोऽनुययौ रथेन । ५८२५
नदन् यथा वज्रधरस्तपान्ते ज्वलन् यथा जलदान्ते च सूर्य्यः । निघ्नन्नमित्रान् धनुषा दृढेन सङ्कम्पयंस्तव पुत्रस्य सेनां ।
तं यान्तमश्वैरजतप्रकाशैरायोधने वीरतरं नदन्तं । नाशक्नुवन् वारयितुं त्वदीयाः सर्व्वे तथा भारत माधवाग्र्यं ।
अमर्षपूर्णस्त्वनिवृत्तयोधी शरासनी काञ्चनवर्म्मधारी । अलम्बुषः सात्यकिं माधवाग्र्यन्नवारयद्राजवरोऽभिपत्य ।
तयोरभूद्भारत सम्प्रहारो यथाविधोनैव बभूव कश्चित् । प्रेक्षन्त एवाहवशोभिनौ तौ योधास्त्वदीयाश्च परे च सर्व्वे ।
आविध्यदेनं दशभिः पृषत्कैरलम्बुषो राजवरः प्रसह्य । अनागतानेव तु तान् पृषत्कांश्चिच्छेद बाणैः शिनिपुङ्गवोऽपि । ५८३०
पुनः स बाणैस्त्रिभिरग्निकल्पैरार्कर्णपूर्णैर्न्निशितैः सुपुङ्खैः । विव्याध देहावरणं विदार्य्य ते सात्यकेराविविशुः शरीरं ।
तैः कायमस्याग्न्यनिलप्रभावैर्व्विदार्य्य बाणैर्न्निशितैर्ज्वलद्भिः । आजघ्निवांस्ता वजतप्रकाशानश्वांश्चतुर्भिश्चतुरः प्रसह्य ।
तथा तु तेनाभिहतस्तरस्वी नप्ता शिनेश्चक्रधरप्रभावः । अलम्बुषस्योत्तमवेगवद्भिरश्वांश्चतुर्भिर्न्निजघान बाणैः ।
अथास्य सूतस्य शिरो निकृत्य भल्लेन कालानलसन्निभेन । सकुण्डलं पूर्णशशिप्रकाशं भ्राजिष्णु वक्त्रं विचकर्त्त देहात् ।
निहत्य तं पार्थिवपुत्रपौत्रं सङ्ख्ये यदूनामृषभः प्रमाथी । ततोऽन्वयादर्जुनमेव वीरः सैन्यानि राजंस्तव सन्निवार्य्य । ५८३५
अन्वागतं वृष्णिवीरं समीक्ष्य तथारिमध्ये परिवर्त्तमानं । घ्नन्तं कुरूणामिषुभिर्व्वलानि पुनः पुनर्व्वायुमिवाभ्र पूगान् ।
ततोऽवहन् सैन्धवाः साधुदान्ता गोक्षीरकुन्देन्दुहिमप्रकाशाः । सुवर्णजालावततास्तदश्वा यतो यतः कामयते नृसिंहः ।
अथात्मजास्ते सहिताभिपेतुरन्ये च योधास्त्वरितास्त्वदीयाः । कृत्वा मुखं भारत योधमुख्यं दुःशासनं त्वत्सुतमाजमीढं ।
ते सर्व्वतः सम्परिवार्य्य सङ्ख्ये शैनेयमाजघ्नुरनीकसाहाः । स चापि तान् प्रवरः सात्वतानां न्यवारयद्बाणजालेन वीरः ।